

randeros, etc. Se ríen los segundos de la fe religiosa de los primeros, a lo que llaman *fanatismo*; se burlan los primeros de la superstición de los segundos, a la que apellidan *tontería borreguil*.

Civilización.—La de hoy (ha dicho un reputado sociólogo), es muelle, ruidosa, brillante, agitada, lúbrica, sensacional y aparatosa.

Por lo tanto, no es todo oro lo que reluce en la moderna civilización tan decantada y ensalzada por algunos y puesta en parangón con la de los pasados siglos; hay mucho *oropel* en ella, que ojos avizores con un poco de examen descubren perfectamente. Quítese el *antifaz* de brillo y grandeza con que se presenta adornada la civilización actual, y veránse las miserias... y fealdad y pequeñez, que en su seno encierra de verdad en todos los órdenes, principalmente en el orden *moral*...

Paradojas.—En estos tiempos desdichados—escribe un notable escritor refiriéndose al sacerdote católico—la holgazanería insulta al trabajo, la ignorancia al saber, la rapiña al desinterés, el egoísmo al sacrificio, el vicio a la virtud, el polvo de la tierra a los astros del cielo, el lodo al sol.

¡Cuánta verdad es ella! Oigamos sino y observemos: ¿quiénes son los que *más* se ceban en insultar y denostar al sacerdocio católico? Son precisamente los holgazanes y vagabundos, gente del arroyo desposeídos de educación y virtudes cívicas; son los ignaros y analfabetos, o con muy pocos conocimientos, que pretenden negar i contradecir lo que a fondo desconocen; son los que viven de la rapiña y del engaño, que se atreven a motejar el sacrificio y amor personales en aras del amor al prójimo; son, por último, los viciosos llegados a un grado tal de corrupción que defienden doctrinalmente el vicio como cosa lícita. A estos principalmente les estorba, contradice y provoca tristes recuerdos la sotana negra.

Es mucha honra para el sacerdote católico ser deshonrado de tal gente!

¡Ay, de los sacerdotes a quienes alaben y elogien gente de tal jaez! Señal cierta es de que no son buenos sacerdotes, de que no son lo que debieran ser.

ALFA.

NOTA SANITARIA

L'actual estat sanitari de Granollers i pobles veïns, ha millorat bon xic durant aquests darrers dies.

La grip, la temuda malaltia que tan fort ha flagellat i flagella encara a totes les nacions del món, sembla que s'ha donat una petita treva en elegir víctimes, registrant-se sols de quan en quan qualche invasió nova, que per ara no te l'extrema greuetat d'époques passades, si bé solen esser de duració llarga i accidentada amb localització, per lo general, a la pleura.

També s'han presentat casos de xarampió en forma aïllada i sens força expansiva, tots ells per lo regular benignes.

Abunden els estats catarrals febrils dels aparells respiratori i digestiu, que la majoria son atribuïts per lleugeresa a la grip, sense que aquesta greu infecció hi tingui amb els mateixos res que veure.

Es molt de recomanar en la present época del any, tan pròdiga en canvis ràpids de temperatura, que la gent no's treguin els abrics usuals ni s'allaugerin de roba interior, car podria molt ben ser que'n sufrissin les conseqüències. Cal substituir també gradualment l'alimentació excessivament nitrogenada o forta dels mesos del hivern per altre de més lleugera a base d'ous, llet, carn blanca i bullida, llegums i verdures, per a contrarrestar la força expansiva de la sang, sobretot en els predisposats a malalties humorals, com brians, picors, florons, calorades, etc. Seria convenient que aitals prenguessin amb cert mètode, els arsenicals a dosis petites, flor de sofre, nitrat de potasa, llevat de cervesa o be cada mati una taça d'aigua de llinosa amb una cullarada de magnesia.

Els mesos d'abril i maig, son els més a propòsit per a la vacunació i la revacunació, ja que amb una temperatura mitja de 16 a 18 graus, no hi ha els inconvenients del retard d'inoculació dels mesos freds, ni el perill dels de fort estiu, quina calor tant perjudica a les criatures propenses a les inflamacions del aparell digestiu o a les complicacions a voltes ben importants de la dèntició.

H.

POLÍCROMAS

En esta sección pondremos cosas de *muchos colores* (que eso quiere decir la palabra *polícromo*), propias y ajenas, fueren máximas, ideas luminosas, chistes, anécdotas, curiosidades, etc.

Y, para empezar, ahí van las siguientes útiles